

Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa C

*Jak Pan wybaczył wam, tak i wy wybaczajcie!
Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość,
która jest więzią doskonałości. (Kol 3,13n)*

Pierwsze czytanie

Mądrość Syracha 3,2-6.12-14

Pan uczył ojca przez dzieci, a prawa matki nad synami utwierdził. Kto czci ojca, zyskuje odpuszczenie grzechów, a kto szanuje matkę, jakby skarby gromadził. Kto czci ojca, radość mieć będzie z dzieci, a w czasie modlitwy swej będzie wysłuchany. Kto szanuje ojca, długo żyć będzie, a kto posłuszny jest Panu, da wytchnienie swej matce. Synu, wspomagaj swego ojca w starości, nie zasmucaj go w jego życiu. A jeśliby nawet rozum stracił, miej wyrozumiałość, nie pogardzaj nim, choć jesteś w pełni sił. Miłosierdzie względem ojca nie pójdzie w zapomnienie, w miejsce grzechów zamieszka u ciebie.

Drugie czytanie

Kolosan 3,12-21

Bracia i siostry, jako wybrańcy Boży, święci i umiłowani, obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy. Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani, w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni. Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego. Żony, bądźcie poddane mężom, jak przystało w Panu. Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich przykrymi. Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe Panu. Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły ducha.

Ewangelia

Łukasz 2,41-52

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go

wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: "Synu, czemuś Nam to uczynił? Oto ojciec Twój i Ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie". Lecz On Im odpowiedział: "Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?" Oni jednak nie zrozumieli tego, co Im powiedział: "Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?" Oni jednak nie zrozumieli tego, co Im powiedział. Potem poszedł z Nimi i wrócił do Nazaretu; i był Im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Do refleksji

Czytania w dniu dzisiejszym konfrontują nas z dwoma rzeczywistościami. Z jednej strony z obecnością Boga w naszym najbliższym otoczeniu – w rodzinie oraz z tzw. "świętą Rodziną" – życiem Jezusa ze swoimi rodzicami z drugiej. Czytania z księgi Syracha i z listu do Kolosan przesuują nam przed oczami obraz idealnej rodziny z tamtych czasów. Poruszone ideały zachowują trwałość ponadczasową. Konkretyzacja nie odpowiada wprawdzie dzisiejszym czasom, jednak stanowi przesłanie, że ideały muszą być ciągle w nowy sposób urzeczywistniane, by stworzyć szczęśliwy dom. Jeśli czynimy wszystko w imię Chrystusa i w świetle Ewangelii, nasze relacje będą się rozwijały pozytywnie.

Ewangelie trzech lat czytania przedstawiają różne epizody z wczesnego okresu życia Jezusa, które w żadnym wypadku nie zostało opisane jako idylla. Na pytanie ówczesnych o pochodzenie tego Jezusa z Nazaretu, którzy nie wiedzieli o Jego narodzinach w Betlejem i byli zdziwieni, jak Mesjasz może pochodzić z Galilei, próbuje Mateusz odpowiedzieć poprzez rekonstrukcję wzburzonych dziejów dzieciństwa Jezusa.

Najpierw opowiada o ucieczce do Egiptu przed prześladowaniem Heroda. W ten sposób Jezus wypełnia przeznaczenie narodu wybranego. Ostatecznie Rodzina wraca do Izraela i osiada w Nazarecie – co wyjaśnia nazwisko Jezusa. Od chwili narodzin znajduje się Jezus pod znakiem cierpienia i krzyża.

Oba epizody w świątyni – zarówno przepisane prawem ofiarowanie dziecka Panu, jak i pierwsza pielgrzymka dwunastoletniego chłopca do Jerozolimy – podkreślają "wzrost w mądrości i łasce" dziecka. Od początku było oddane swojemu posłannictwu. Łukasz ogłasza jego powołanie, pełne cierpienia i chwały. Jezus staje się znakiem sprzeciwu i rozdziału, ale także światłem dla pogan i wspaniałością dla swego narodu Izraela. Jako dwunastolatek przeżywa zapowiedź swojego przeznaczenia wielkanocnego, gdy gubi się i zostaje znaleziony trzeciego dnia w domu swojego Ojca.

Wszystkie te opowiadania pokazują nam, że święta Rodzina nie była rodziną bez problemów. Józef i Maryja próbowali, tak jak rozumieli najlepiej, dzielić, zwichrzone dla nich, życie ich Syna i towarzyszyć mu na drodze stopniowego odświeżania się Jego Tajemnicy. Zasługują oni na nasz podziw dla całkowitej dyspozycyjności i otwartości dla Bożych dróg.